

2.5.2.3. Pamięć wzrokowo-przestrzenna

Znacząco słabsze wyniki kształtują się w testach badających pamięć wzrokową i wzrokowo-przestrzenną. W teście figury złożonej Reya dzieci z zespołem Williamsa uzyskiwały niższe wyniki niż grupa kontrolna, zarówno w bezpośrednim kopiowaniu, jak i odtwarzaniu figury z pamięci. Analizując procentowo zdobyte punkty w obu próbach dla obydwu grup, widoczna staje się istotna różnica świadcząca o słabszej długotrwałej pamięci wzrokowo-przestrzennej dzieci z ZW (Vicari i in., 1996, za: Semel, Rosner, 2003).

Dzieci z zespołem Williamsa uzyskały także niskie wyniki w teście Corsi Block Task polegającym na odtworzeniu układu przestrzennego 9 identycznych małych czarnych pudełek. Uzyskane wyniki były niższe nie tylko od wyników dzieci z grupy kontrolnej, ale także od dzieci z zespołem Downa (Wang i Bellugi, 1994; Vicari i in. 1994; za: Semel, Rosner 2003).

Biorąc pod uwagę wyniki powyższych testów, coraz bardziej zaskakujące okazują się rezultaty testu rozpoznawania twarzy. Pomimo, iż w zapamiętywaniu charakterystycznych rysów twarzy udział bierze słabsza u osób z zespołem Williamsa pamięć wzrokowa, badane dzieci uzyskały znakomite wyniki. Mianowicie przewyższyły w tym zadaniu dzieci z zespołem Downa oraz dzieci z grupy kontrolnej dobranej pod względem reprezentowanego poziomu inteligencji werbalnej (Bellugi i in., 1994, 2000; Udwin i Yule, 1991; za: Semel, Rosner, 2003).